ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 792	Κυριακὴ Δ΄ Ματθαίου (Ματθ. 8,5-13) 1 Ἰουλίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Πίστις, ἡ μεγαλυτέρα δύναμις

«Οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον»
(Ματθ. 8,10)

ΕΑΝ, ἀγαπητοί μου, βρεθῆτε σὲ ἕνα κύκλο χιλίων ἀνθρώπων, διαφόρων ψυχοσυνθέσεων, διαφόρων ἐπαγγελμάτων, διαφόρων κλίσεων καὶ ροπῶν, καὶ τοὺς ὑποβάλετε τὸ ἐρώτημα, **Ποιά εἶνε ἡ πιὸ μεγάλη δύναμι στὸν κόσμο;** δὲν θὰ συμφωνήσουν, ἀλλὰ θὰ δώσουν διάφορες ἀπαντήσεις. Οἱ μέν, καὶ αὐτοὶ εἶνε οἱ περισσότεροι, θὰ φωνάξουν· Ἡ πιὸ μεγάλη δύναμι στὸν κόσμο εἶνε **τὰ λεφτά**! Εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποὺ σὰν τὰ στρείδια εἶνε κολλημένοι στὸ μαῦρο βράχο τοῦ μαμωνᾶ. Πέρα ἀπὸ τὰ λεφτὰ δὲ βλέπουν τίποτε ἄλλο.

Ἄλλοι ὅμως θὰ διαφωνήσουν καὶ θὰ ποῦν, ὅτι ἡ πιὸ μεγάλη δύναμι στὸν κόσμο εἶνε **τὸ ξίφος**, τὸ σπαθί. Αὐτοὶ λατρεύουν τὸν Ἄρη τὸ θεὸ τοῦ πολέμου. Νομίζουν, ὅτι τὸ ξίφος εἶνε ἡ μόνη δύναμι μὲ τὴν ὁποία λύνονται τὰ προβλήματα παγκοσμίως. Νομίζουν, ὅτι τὸ ξίφος τους εἶνε σὰν τὸ ξίφος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ποὺ ἔκοψε τὸν γόρδιο δεσμό.

Οἱ μὲν βλέπουν ὡς δύναμι τὸ χρῆμα, οἱ δὲ τὸ ξίφος. Ἄλλοι νομίζουν κάτι ἄλλο. **Τὸ κάλλος**, λένε, ἡ ὁμορφιά, καὶ ἰδίως τὸ γυναικεῖο κάλλος, εἶνε ἡ δύναμι ποὺ συνταράσσει τὸν κόσμο ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ σέξ. Καὶ ἐννοοῦν τὰς ἡδονὰς τῆς σαρκός. Τὸ γυναικεῖο κάλλος, λένε, ἔκανε καὶ τοὺς γενναιοτέρους ἄνδρες νὰ πέσουν στὰ πόδια τῶν γυναικῶν. Αὐτὸ ἔρριξε τὸν Ἡρακλῆ στὴν ἀγκάλη τῆς Ὀμφάλης· αὐτὸ τὸν Ἀντώνιο στὰ δίχτυα τῆς Κλεοπάτρας· αὐτὸ τὸν Σαμψὼν στὰ πόδια τῆς Δαλιδᾶ.

Καὶ ἄλλοι πάλι λένε· ὄχι τὸ χρῆμα, ὄχι τὸ ξίφος, ὄχι τὸ κάλλος τῆς γυναικός, ἀλλὰ μία ἄλλη νέα δύναμις εἰσέρχεται στὰ πεπρωμένα τῆς ἀνθρωπότητος· καὶ ἡ δύναμις αὐτὴ εἶνε ἡ **ἐπιστήμη**. Ὅταν λένε τὴ λέξι ἐπιστήμη, λὲς καὶ γεμίζει τὸ στόμα τους μὲ γαλακτομπούρεκο ζαχαροπλαστείου. Ἡ ἐπιστήμη, σοῦ λένε, ἡ ἐπιστήμη! Καὶ μᾶς δείχνουν τὰ ἀεροπλάνα, τοὺς πυραύλους, τὰ διαστημόπλοια, τοὺς ἀστροναῦτες. Καὶ καυχῶνται καὶ λένε, ὅτι ἡ ἐπιστήμη θὰ λύσῃ τὰ παγκόσμια προβλήματα.

Δὲν τὰ ἀρνοῦμαι αὐτά. Δὲν πετῶ στὰ ἄστρα, στὴ γῆ πατῶ. Δύναμις τὸ χρῆμα, δύναμις τὸ ξίφος, δύναμις τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν, δύναμις ἡ ἐπιστήμη. Ἀλλ' ὑπεράνω γυναικῶν, ὑπεράνω χρημάτων (δολλαρίων, χρυσίου καὶ ἀργυρίου), ὑπεράνω ξίφους, ὑπεράνω ὅλων, εἶνε μία ἄλλη δύναμις. Ποιά; Ἔχετε αὐτιά; Τὸ λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Ποιά εἶνε ἡ δύναμις αὐτή; Ἂς γελάσουν ὅσο θέλουν οἱ ἄπιστοι, ἂς καγχάσουν ὅσο θέλουν τὰ βατράχια τοῦ βυθοῦ. Εἶνε γεγονός, ὅτι ὑπεράνω ὅλων τῶν δυνάμεων εἶνε μία δύναμις. Καὶ ἡ δύναμις αὐτὴ ὀνομάζεται **πίστις**. Ὢ ἡ πίστις!

Καὶ ἀπόδειξις εἶνε τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Ἐδῶ ἐμφανίζονται δύο δυνάμεις. Καὶ βλέπουμε τὴ μία νὰ πέφτῃ μπροστὰ στὰ πόδια τῆς ἄλλης. Ἡ δύναμι μὲ δέλτα μικρὸ πέφτει μπροστὰ στὴ δύναμι μὲ δέλτα κεφαλαῖο.

* * *

Τί λέει τὸ εὐαγγέλιο; Λέει γιὰ ἕνα γενναῖο ἀξιωματικό, ἕναν ἑκατόνταρχο. Ὁ ἑκατόνταρχος ἦτο βαθμὸς τῶν λεγεώνων τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ σημερινὸ λοχαγό. Ὁ ἑκατόνταρχος ἐκεῖνος ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ ἰσχυροτέρου κράτους τοῦ κόσμου. Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς πανίσχυρης Ῥώμης, θὰ ἦτο λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός του ἐγωϊστὴς καὶ ὑπερήφανος. Καὶ ὅμως τὸν βλέπεις αὐτόν, τὸν φρούραρχο τῆς Καπερναούμ, νὰ πέφτῃ στὰ πόδια ἑνὸς ξυπόλητου, ὅπως ἦτο ὁ

Θεάνθρωπος, ἐνὸς ποὺ δὲν εἶχε σπαθί, δὲν εἶχε χρήματα. Πέφτει, μὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖο καὶ μὲ ὅλη τὴν αἴγλη τῆς ἐξουσίας του, μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ λέει

—Σῶσε με. Τὸ σπαθί μου δὲν κάνει τίποτε πλέον. Μέσα στὸ σπίτι μου εἶνε ἕτοιμος νὰ εἰσορμήσῃ ὁ ἀγέρας τοῦ θανάτου. Ἔχω ἕναν βαρειὰ ἄρρωστο, παράλυτο, ποὺ βασανίζεται. Φάρμακα ἀγόρασα, γιατροὺς ἐπισκέφθηκα, τίποτε δὲν πέτυχα. Ἔρχομαι σ' ἐσένα, Χριστέ. Σῶσε τὸν ὑπηρέτη μου.

Ὁ Χριστὸς τοῦ λέει·

—«*Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν*» (Ματθ. 8,7). Θὰ ᾽ρθῶ νὰ τὸν θεραπεύσω.

Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τί ἀπαντᾷ;

—Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ στεγάσω ἐσένα στὸ μέγαρο καὶ τὸ διοικητήριό μου. Φτάνει κι ἀπὸ μακριὰ ἕνας λόγος σου, γιὰ νὰ κάνῃ καλὰ τὸ δοῦλο μου. Ἔχω κ' ἐγὼ ἐξουσία ὡς ἀξιωματικός. Ἀλλὰ μικρὰ εἶνε ἡ δύναμίς μου. Ἐγὼ ἐξουσιάζω ἑκατὸ ἄνδρες· ἐσύ, Κύριε, ἐξουσιάζεις τὰ πάντα. Τί εἶνε ἡ δική μου δύναμι μπροστὰ στὴ δική σου; ἕνα μηδέν. Καὶ ἂν ἐγὼ διατάζω καὶ ὑπακούουν οἱ στρατιῶτες, πολὺ περισσότερο ἐσύ, ὁ παντοδύναμος Θεός, μπορεῖς νὰ διατάξῃς τὴν ἀσθένεια καὶ νὰ φύγῃ. Διάταξε λοιπόν, Κύριε, νὰ γίνῃ καλὰ ὁ ὑπηρέτης μου.

Βλέποντας ὁ Κύριος τὸ μέγεθος τῆς πίστεώς του, ἐθαύμασε καὶ λέει·

—Δὲν βρῆκα τέτοια πίστι οὔτε μέσα στὸν Ἰσραήλ, στοὺς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς.

Καὶ πρὸς τὸν ἑκατόνταρχο λέει·

—«*Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ*» (ἔ.ἀ. 8,13).

Ἰδοὺ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, αὐτὸ ποὺ ἔλεγα στὴν ἀρχή· ὅτι τὸ ξίφος τῆς Ῥώμης πέφτει καὶ προσκυνεῖ τὸν ἐσταυρωμένο Λυτρωτή, καὶ ἡ δύναμις τῆς πίστεως ἐθεράπευσε τὸν ὑπηρέτη τοῦ ἑκατοντάρχου.

Μὰ θὰ μοῦ ποῦν· Αὐτά, «*τῷ καιρῷ ἐκείνῳ*»... Τὸ ξέρω αὐτὸ τὸ τροπάριο. Μόλις ποῦμε τίποτε, χασκογελοῦν οἱ ἀνόητοι, τὰ βατράχια καὶ τὰ κοράκια τῆς ἀπιστίας, καὶ λένε «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ*»... Δὲν εἶνε ὅμως μόνο «*τῷ καιρῷ ἐκείνῳ*». Ἔλα, λοιπόν, νὰ σοῦ πῶ τί ἔγινε στὶς μέρες μας στὴν Ἀθήνα, στὸ νοσοκομεῖο τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ». Ἔφεραν στὸ φορεῖο ἕνα νέο 20 ἐτῶν, πλούσιο παιδί. Τὸ ἔβαλαν στὸ κρεβάτι. Ἦρθαν οἱ καλύτεροι γιατροὶ νὰ τὸ ἐξετάσουν. Φέρανε γιατροὺς κι ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ μὲ τὸ ἀεροπλάνο. Κι αὐτοὶ εἶπαν, ὅτι δὲν ἔχει ζωὴ οὔτε δύο μέρες. Ἀλλὰ ἡ μάνα, ὦ ἡ μάνα, ποὺ πίστευε στὸ Θεό, τὴ νύχτα, ὅταν φύγανε καὶ τὸν ἐγκατέλειψαν ὅλοι, αὐτὴ γονάτισε δίπλα στὸ παιδί της καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια προσευχότανε μέχρι τὸ πρωΐ. Καὶ τὸ πρωῒ τὸ παιδὶ ἦταν καλά! Ἔρχονται οἱ νοσοκόμοι καὶ οἱ γιατροί, βάζουν θερμόμετρο καὶ τὸν ἐξετάζουν, τίποτε! Ἀποροῦν. Αὐτοὶ τὸν εἶχαν ξεγράψει καὶ εἶπαν ὅτι σὲ δυὸ μέρες θὰ πεθάνῃ, καὶ τὸ παιδὶ ζῇ ἀκόμη μέχρι σήμερα καὶ δοξάζει τὸ Θεό.

Ὄχι, κύριοι! Ἡ πίστις εἶνε γεγονός. Ὅποιος πιστεύει, βουνὰ μετακινεῖ, τὰ ἄστρα κατεβάζει. Εἶνε μεγάλη ἡ δύναμι τῆς πίστεως. Μὴ μοῦ μιλᾶτε οὔτε γιὰ λεφτά, οὔτε γιὰ σπαθιά, οὔτε γιὰ κανόνια, οὔτε γιὰ τίποτε ἄλλο.

Θέλετε κι ἄλλη ἀπόδειξι; Τί ἦτο ἡ Ἑλλάς; Νεκρὰ καὶ ἀσθενὴς ἦτο, παράλυτος ἦτο, εἰκόνα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Σὲ ὅλη τὴ χώρα μας δὲν ὑπῆρχε τίποτε. Πέρα ὡς πέρα μία ἀπέραντος αὐτοκρατορία τῶν Τούρκων βασίλευε. Ποιός τὴν διέλυσε; Ἡ πίστις! Δὲν θὰ μιλήσω ἐγώ, θὰ μιλήσῃ ὁ Κολοκοτρώνης. Ὅταν συνέτριψε τὴ στρατιὰ τοῦ Δράμαλη στὰ στενὰ τῶν Δερβενακίων καὶ στὴν πεδιάδα ἦταν πέντε χιλιάδες νεκροὶ Ἀραπάδες, λέει ὁ Κολοκοτρώνης· Ὄχι ἐμεῖς, ἀλλὰ ἡ πίστι μᾶς ἔσωσε. Ὄχι ἐμεῖς, ἀλλ' ὁ σταυρὸς μᾶς βοήθησε. Ὄχι ἐμεῖς, ἀλλὰ ἡ ἁγία Τριὰς μᾶς ἔδωκε τὴ νίκη. Διατάζω λοιπὸν νηστεία σὲ ὅλο τὸ στρατόπεδο. Διατάζω δοξολογία. Καὶ στὴν κορυφὴ τῶν Δερβενακίων νὰ στηθῇ πελώριος ξύλινος σταυρός.

Αὐτὴ εἶνε ἡ πατρίς μας. Διὰ πίστεως ἐξακολουθοῦμε νὰ ζοῦμε. Γι' αὐτὸ τὸ καλύτερο μνημόσυνο τῶν ἡρώων ἐκείνων, ποὺ θυσιάστηκαν γιὰ ν' ἀναπνέουμε ἐμεῖς ἐλεύθεροι, ποιό εἶνε; Ἀκούω τὴ φωνή τους, ἐσεῖς δὲν τὴν ἀκοῦτε; Παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων, φωνάζουν, μιμηθῆτε μας στὴν πίστι. Φυλάξτε τὴν πίστι. Ἡ πίστις σώζει. Ἡ πίστις θαυματουργεῖ. Ἡ πίστις εἶνε τὸ πᾶν γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα.

* * *

Τὴν πίστι αὐτὴ ἂς φυλάξουμε, ἀδελφοί μου, στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας. Καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων νὰ μᾶς φυλάξῃ ὅλους ἐν ὁμονοίᾳ, ἀγάπῃ καὶ αὐταπαρνήσει, μιμητὰς τῶν προγόνων μας, ποὺ ἀνέστησαν τὴν παράλυτο Ἑλλάδα διὰ τῆς θαυματουργοῦ πίστεώς των.

Ἂς δοξάζουμε τὴν ἁγία Τριάδα εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις, ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Ἀμυνταίου 4-7-1971. Καταγραφὴ καὶ αὐντμησις 1-7-2001